

met. Det nytter ikke, at vi her i Rigsdagen vedtager den ene Lov efter den anden, som egentlig kun faar Betydning paa Papiret, men næsten intet udretter i Virkeligheden. Jeg vil altsaa saa indtrængende som muligt opfordre den højtærede Minister til navnlig af Hensyn til Arbejdsløsheden at faa sat noget mere Kraft ind paa disse Arbejder, navnlig Statsbaneanlæg. Hvad angaar Jordarbejderne, som der er blevet talt om ved Statsbanelovens Behandling i Fjor, er det mig ganske uforstaaeligt, at der ikke har kunnet gøres noget mere, end der er gjort, for at skaffe Arbejde.

Dernæst vil jeg ogsaa gerne gøre en lille Bemærkning til den foreslaaede Ændring i Loven af 20. Marts 1918. I det Punktum, som det her drejer sig om at ændre, er der ogsaa Tale om Fordelingen af Baneanlægene paa Øerne og i Jylland, men den forandres ogsaa ved Ændringsforslaget. Jeg gaar ud fra, at det ikke vil have nogen reel Betydning, men at Ministeren, hvis der foreligger behørigt dokumenterede Andragender ved Udstedelse af Eneretsbevillinger, vil tage det Hensyn, som kan tages, til Forholdet, som det oprindeligt er fastslaaet i Loven; Ministeren ved jo lige saa godt som jeg, at Forholdet der var 3 for Jylland i Forhold til 1 for Øerne. At det ikke kan overholdes i disse to Finansaar, anser jeg ikke for nogen Ulykke, men jeg vil bede den højtærede Minister have Opmærksomheden henvendt paa dette Punkt.

Med disse Bemærkninger skal jeg paa mit Partis og egne Vegne anbefale det foreliggende Lovforslag til hurtig og velvillig Behandling.

Døcker: Ogsaa jeg skal anbefale det foreliggende Lovforslag til hurtig og velvillig Behandling i det Haab, at det Formaal, som søges opnaaet derved, virkelig maa kunne naas, saaledes at der herigenem kan tilbydes Arbejde for en hel Del Jordarbejdere, og i Haabet om, at der ogsaa maa vises, om jeg saa maa sige, Arbejdsmod fra de arbejdsløse, saaledes at der virkelig vil kunne tages fat paa Arbejdet og opnaas det, hvortil der sigtes. Ved den sidste store Privatbanelov blev det jo vedtaget, at der kan udstedes Statsobligationer, der forhindrer det grelle Forhold i at komme til Stede, som tidligere har været Tilfældet, naar der har været givet Koncession og er begyndt paa Arbejdet: at Statskassen ikke har opfyldt Betingelserne med Hensyn til at stifte

Laan. Det kan Staten nu opfylde, saa naar Lovforslaget ellers vil svare til Hensigten, vil det blive til Gavn i disse særlig arbejdsløse Tider, og jeg skal derfor anbefale det til velvillig Fremme.

Lewinsky: Ogsaa jeg ønsker paa mit Partis Vegne at give dette Lovforslag en Anbefaling med paa Vejen. Det er jo Meningen, at man skal kunne fremme de Forslag, der vedtoges gennem den store Jernbanelov, noget hurtigere, end Loven bestemte, saaledes at man kan afhjælpe noget af den Arbejdsløshed, der ellers truer Landet. Jeg haaber ogsaa, at det skal lykkes gennem Lovforslaget at faa fremmet saadanne Arbejder, og skal hermed anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling.

Vejstrup: For ikke at blive misforstaaet vil ogsaa jeg paa mit Partis Vegne give Lovforslaget min Anbefaling. Det er jo rigtigt, at der i den Lov, vi vedtog i Fjor, findes den Begrænsning, at der kun kan gives Koncession til 4 Jernbaner om Aaret, og det er ganske sikkert, at denne Bestemmelse i Øjeblikket er i høj Grad uheldig, naar henses til den Arbejdsløshed, som hersker. Da vi alle er enige om, at det er bedre at skaffe Arbejde end at give Understøttelse, forekommer det mig, at den her ønskede Ændring vil være heldig, hvorfor jeg, som sagt, skal anbefale Lovforslaget.

Ministeren for offentlige Arbejder (Hassing Jørgensen): Jeg takker for den velvillige Modtagelse, som Lovforslaget har faaet.

Jeg kan ikke undlade overfor det ærede 10de landstingsvalgte Medlem (Jørgen Bertelsen) at sige, at jeg finder den Kritik, som han fremsatte her, uberegtiget og lidet hensynsfuld, eftersom det ærede Medlem slet ikke kan være i Tvivl om, hvorledes Forholdene virkelig ligger. Det ærede 10de landstingsvalgte Medlem kan ikke høre til dem, som venter, at man et halvt Aar efter, at et Jernbanelovforslag er vedtaget, skulde kunne se de færdige Baner foreligge for sig, saaledes som Forestillingen desværre er ret udbredt i mange Kredse. Det ærede Medlem bidrager ved sin Kritik til at fremkalde saadanne Forestillinger. Jeg maa paa det bestemteste tilbagevise enhver Beskyldning om, at disse Arbejder, som sorterer under Ministeriet for offentlige Arbejder, i Særdeleshed Statsbanearbejderne,